

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník XVIII Číslo 4

Nepredajné

OKTÓBER 2016

Na úvod

Vek nie je o dátume

V októbri si pripomínáme, že medzi nami žijú aj starší občania. Koho považujeme za staršieho? Keď som bola gymnazistka, tak nám učiteľ občianskej náuky rozprával o roku 2000, že budeme mať tridsaťtri rokov a hádali sme, ako to bude vyzerať. Bola to pre nás veľmi vzdialená budúcnosť a nechceli sme veriť, že raz príde aj ten rok a my budeme takí „starí“. Ten rok je dávno za nami a dnes by sme radi mali tých sladkých tridsaťtri rokov. Rada čítam spoločenskú rubriku a vnímam, že niekto z môjho okolia má päťdesiat, šesťdesiat a viac rokov. Človek sa ani nenazdá, a je tu päťdesiatka, šesťdesiatka, sedemdesiatka... Rozmýšľa, či ju osláviť potichu, či okázalejšie. Dnes sú títo jubilanti vo výbornej duševnej aj fyzickej kondícii, niektorí (najmä muži) si dokonca zakladajú aj nové rodiny. Vek nie je o dátume, ale je odrazom stavu mysle, lebo všetko ide z hlavy. Raz som čítala, že aj mozog sa mení, ale spracúvať informácie dokáže do vysokého veku. Elixír mladosti zatiaľ nevymysleli a možno po tom ani netúžime, veď každá etapa života má svoje čaro, svoju krásu. Starnutie má aj výhody. Ľuďom na dôchodku sa otvára nová cesta. Môžu robiť to, čo chcú. Môžu sa konečne viac venovať svojim záľubám, koníčkum, veď doteraz na to nemali až tak veľa času. Niektorí ešte chodia do práce, ale kedykoľvek môžu povedať – dosť, končím. Peniaze sú v živote dôležité, ale radosť, optimizmus, zdravie si za ne nekúpime. Dnešní starší a starí ľudia sú iní ako kedysi. Osemdesiatnička nenosí sukne, zásteru, ručník na hlave, ale môžeme ju vidieť vkusne oblečenú. Vyhľadávajú kúpeľné pobyty, aby pookriali, nabrali silu a energiu. Môžu žiť oveľa intenzívnejšie ako v minulosti. Zapájajú sa do spoločenského života. Možno si nerobia veľké plány, ale žijú naplno každú chvíľu svojho života. „Každý chce dlho žiť, ale nikto nechce byť starý,“ povedal J. Swift. Dôležité je prijať veci také, aké sú. Poupratovať vo svojom živote. Zvážiť všetky možnosti, ako si svoj ďalší život čo najlepšie, najpríjemnejšie užívať a pritom nezabudnúť najmä na seba.

G. Bahelková

Hody v Bzinciach

Hody a zábava neodmysliteľne patria k sebe. Dôkazom toho bola i hodová zábava, ktorá sa stala tradíciou i v našej malej dedinke, za čo vďačíme členom DHZ Bzinice. Ako každú hodovú sobotu, aj tento rok hrala do tanca skupina DISK. Návštevníkov čakala bohatá tombola a občerstvenie.

V nedeľu bol pripravený program najmä pre deti. Mládež zo Bziniec a Radošiny si zahrala priateľský futbalový zápas. Obuť kopačky sa znovu odhodlali i „ženáči“.

Tých najmenších potešil skákací hrad, cukrová vata, dídžej a zmrzlina, ktorá v tú slnečnú nedeľu osviežila určite všetkých. O občerstvenie sa postarali členovia FC Bzinice.

Za finančnú podporu ďakujem Obecnému úradu v Radošine, osobne JUDr. Marte Kolkovej a členom FC Bzinice, za pomoc pri organizácii p. Pospíšekovej. Dúfam, že sa v takejto príjemnej atmosfére stretne me i o rok.

Text a foto: Jarmila Šišková

Vážení občania, od 1. januára 2017 budú Radošinské noviny vychádzať ako štvrťročník, čiže 4 čísla za rok.

Z ROKOVANIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

21.septembra 2016 sa konalo zasadanie obecného zastupiteľstva, ktoré otvorila starostka obce JUDr. Marta Kolková, privítala prítomných a oboznámila ich s programom rokovania.

Ekonomka p. Chromá oboznámila poslancov so Správou nezávislého audítora o overovaní ročnej účtovnej závierky za rok 2015, ktorú poslanci zobrali na vedomie. Hlavná kontrolórka predložila plán kontrolnej činnosti na II. polrok 2016, ktorý poslanci bez pripomienok a doplnujúcich návrhov schválili.

V ďalšom bode sa prerokovávala úprava rozpočtu na rok 2016, kde k najväčším zmenám došlo v kapitálových výdavkoch materskej školy, čo súvisí s prebiehajúcim rozšírením budovy MŠ a celkovou rekonštrukciou. Poslanci s navrhovanou úpravou rozpočtu súhlasili.

Poslanci ďalej diskutovali o spore s firmou Develop group Bratislava ohľadom výstavby ďalších bytoviek. Vzhľadom na to, že firma nesúhlasila s navrhovanými podmienkami mimosúdnej dohody a podpis ním navrhovaného dodatku nebol v súlade s viacerými právnymi predpismi, nedošlo k mimosúdnej dohode. Viacerí poslanci tiež poukazovali na problémy, ktoré sa vyskytujú na bytovkách v Nitrianskej Blatnici. Poslanci preto zrušili svoje predchádzajúce uznesenia a odsúhlasili súdne riešenie sporu. Zároveň požadujú, aby obec bola v spore zastúpená renomovanou advokátskou kanceláriou.

Na žiadosť vedúcej školskej jedálne p. Lukačovičovej poslanci odsúhlasili od 1. januára 2017 novú stravnú jednotku pre deti v materskej aj v základnej škole.

Poslanci tiež odsúhlasili žiadosť OZ Hlavina o oslobodenie od poplatku za prenájom priestorov a úhradu energií v KD Radošina počas kultúrneho podujatia Radošinské Vianoce a oznámenie o verejnom

kultúrnom podujatí s programom:

9. a 10.12.2016 – Radošinské naivné divadlo – To nemá chybu

11. a 17.12.2016 – Divadlo Hlavina – Loď svet

18.12.2016 – Divadlo Hlavina Junior – Kniha morí

Starostka obce oboznámila poslancov s tým, že vyhotovený pasport miestnych komunikácií a osadenia dopravného značenia pre Radošinu, ako aj Bzince, bol schválený dopravným inšpektorátom v Topoľčanoch.

Ďalej starostka predložila poslancom fotografie sadrového modelu medaily „Radošina“ od sochárky p. Ľudmily Cvenegrošovej, radošinskej rodáčky. Zároveň oznámila poslancom, že p. Cvenegrošová uvažuje o výstave medailí v Radošine v roku 2017 pri príležitosti svojho okrúhleho životného jubilea. JUDr. Escherová navrhla udeliť pri tejto príležitosti našej slávnej rodáčke čestné občianstvo. Ďalej navrhla preveriť technický stav domu rodiny Púpáckovej na Nitrianskej ulici a možnosť jeho odkúpenia do majetku obce za účelom zriadenia múzea.

Prednosta Obecného úradu Ing. Bartošek predniesol návrh na rozosielanie oznámov a správ Obecného úradu aj formou SMS správ, čoho sa dožadujú hlavne mladší občania a tí, ktorí sú zamestnaní mimo Radošiny. Poslanci schválili tento návrh s tým, že pôvodné vyhlásovanie v miestnom rozhlase bude naďalej zachované. Ďalej informoval poslancov, že sa pracuje na odkanalizovaní budovy kultúrneho domu súčasne s okolitými terénymi úpravami.

Poslanci tiež schválili návrh na predloženie cenových ponúk na rekonštrukciu (dolnej) Družstevnej uličky. Finančné prostriedky potrebné na rekonštrukciu bude obec riešiť prostredníctvom úveru. V sú-

vislosti s tými prácami sa tiež pripraví potrebná dokumentácia na celkovú rekonštrukciu Mierovej ulice, ktorá by sa pre finančnú náročnosť realizovala koncom roku 2017, prípadne začiatkom roku 2018. Zároveň by s tými prácami boli vykonané aj opravy jám pri budove COOP Jednota.

Poslanec Ing. Matejovič žiadal vyzvať Pivnicu Radošina na opravu cesty na Piešťanskej ulici, ktorú rozkopali pri budovaní kanalizácie k svojim objektom. Ďalej žiadal upraviť stromy na Školskej ulici, ktoré znemožňujú chôdzu po chodníku.

Poslankyňa JUDr. Jurčová žiadala osadiť pred budovu zdravotného strediska odpadkový kôš. Taktiež žiadala vyzvať p. Piknu k osadeniu odstránených obrubníkov na svojom pozemku na Ulici kpt. Nálepku na pôvodné miesto, lebo pri väčšom daždi tečie voda z tohto pozemku po miestnej komunikácii.

Poslankyňa Mgr. Bahelková požiadala o zabezpečenie zberných nádob na separovaný odpad aj pre základnú školu. Ďalej žiadala zistiť, či stavebník p. Jánoš na Školskej ulici má riadne stavebné povolenie, viacerí občania sa sťažovali, že nie je možný prechod po chodníku vedľa tejto stavby a hrozí tam úraz pre deti.

Poslankyňa Jarmila Šišková sa pýtala na realizáciu prístrešku pred domom smútku v Bzinciach. Momentálne sa očakávajú cenové ponuky, následne sa pristúpi k realizácii. Ďalej predniesla sťažnosť viacerých rodičov a stravníkov v školskej jedálni vzhľadom k málo pestrému jedálnemu lístku a niekedy aj k nedostatočným porciám. Poslanci navrhli riešiť tento problém s riaditeľom školy a vedúcou školskej jedálne.

Záverom starostka obce poďakovala poslancom za účasť a rokovanie obecného zastupiteľstva ukončila.

Čo sa deje v Radošine

Prístavba a rekonštrukcia priestorov materskej školy a školského klubu detí v Radošine je už zvnútra budovy dokončená a naše deti v materskej škole sú už v nových a krajších priestoroch. Celá budova sa ešte zatepluje a vykonáva sa aj rekonštrukcia a zateplenie strechy. Po ukončení týchto prác dostane budova novú fasádu. Zároveň sa v areáli školy vymenili okná na budove jedálne a špeciálnych učební. V záverečných prácach sa tiež nachádza rekonštrukcia telocvične základnej školy. Tým môžeme povedať, že k tomu, aby bol celý areál školy kompletne zrekonštruovaný, zostáva už len rekonštrukcia kuchyne. Deti v Radošine, či už v materskej alebo základnej škole, trávajú svoj školský čas v inovovaných, bezpečnejších, hygienickejších a treba povedať, že aj v krajších priestoroch. Dúfajme, že aj to im pomôže

v lepšej príprave na svoje budúce povolanie a do života.

14. septembra 2016 sa v priestoroch pod Obecným úradom Radošina uskutočnil odber krvi. Pracovníci Národnej transfúznej služby, pracovisko Nitra, boli s priebehom odberu mimoriadne spokojní. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o novšiu aktivitu, máme radosť, že sa ešte stále nájde dostatok darcov krvi, ktorí si svoju nenahraditeľnú úlohu uvedomujú a krv pravidelne darujú. Pri tej príležitosti sme hneď dohodli aj ďalší termín – 8. marca 2017. Ak sa ešte nájdu potenciálni darcovia, ktorí váhajú, treba to len vyskúšať.

Občania si určite všimli, že na pozemkoch okolo kultúrneho domu sa pracuje. Vykonávajú sa tam terénne úpravy, ktoré skrášlia ďalšiu časť Radošiny. Zároveň

Obecný úrad realizuje odkanalizovanie kultúrneho domu, ako aj hasičskej zbrojnice. Na hasičskej zbrojnici začali pozvoľna rekonštrukčné práce, po výmene okien sa v daždivom období budú robiť vnútorné práce na budove, aby naši hasiči, ale aj požiarné auto, mali svoje dôstojné sídlo.

V nedeľu 25. septembra 2016 sa v kultúrnom dome uskutočnila okresná prehliadka speváckych skupín jednotlivých základných organizácií Jednoty dôchodcov v okrese Topoľčany. Bola to veľmi pekná a vydarená akcia, jednotlivé skupiny z Hrušovian, Topoľčan, Solčian a samozrejme, Radošiny sa predstavili publiku aj za účasti regionálnej televízie. Dôchodcovia si potom posedeli pri dobrom guláši, ktorý im pripravili poľovníci Poľovníckeho združenia Havran I. Radošina.

Radošinské poľovnícke slávnosti

V sobotu 17. septembra sa na poľovníckom dome PZ Havran I. a v areáli prírodného amfiteátra Radošina konal už VI. ročník Radošinských poľovníckych slávností. Vydarená poľovnícko-obecná akcia mala tradične aj jeden znak spoločný so všetkými ročníkmi – a to počasie.

Počas svätéhohubertskej svätej omše o 15. hod. sa počasie „umúdrilo“, ukázalo sa slniečko a všetci zúčastnení vrátane hostí si mohli duchovný zážitok zo svätej omše, ako aj z krásnych slov kázne dôstojného pána dekana Havrana, užiť v krásnom prostredí aj za krásneho počasia. Určite

mi dáte za pravdu, že hudobný sprievod sv. omše v podaní skupiny Slák (p. Alexander Sendrei) tento zážitok len umocnil. Ďalej prebiehali ukážky poľovníckej kynológie, ukážky práce sokoliarov, ale už sa začalo mračiť. Deti si vychutnávali jazdu na kolotoči, skákanie v nafukovacom hra- de, dospelí boli radi, že sa navzájom stretli súčasní občania, rodáci, ale aj mnohí cezpoľní, ktorých na túto akciu prilákalo jej dobré meno.

Hudobná skupina Coverage a DJ Milan Žitňanský sprevádzali popoludní spolu s bohatým občerstvením. Prudký dážď,

ktorý sa k večeru spustil, neodradil ale ani hudobnú skupinu Kandráčovci a už vôbec nie jej divákov a poslucháčov. Určite by sme si všetci hudobnú produkciu radšej vypočuli bez dažďa, ale kto chcel, ten sa zabavil.

A tak nám len zostáva dúfať, že budúci rok sa zlepši aj počasie a ďalší ročník Radošinských poľovníckych slávností si vychutnáme naplno. A bez daždníkov!

M. Kolková
Foto: archív PZ

Radošinské hody

A nezaprší a nezaprší. Takto sme si všetci hovorili pred hodmi, keď nás umárali tridsaťstupňové teploty a zem prahla po vlaha. A zapršalo. Ako inak, na hodovú sobotu, keď je v obci toľko pekného programu

a nepriaznivé počasie nám neumožní si ho naplno užiť. Poľovníkom to už takmer tradične nevychádza pri ich akcii poľovníckych slávností.

Tancachtiví občania, ktorí majú radi zábavu a dobrú hudbu, sa boli zabaviť na hodovej zábave, ktorú tradične usporiadala Únia žien. Do rytmu hrala skupina Disk, návštevníkmi boli občania všetkých vekových kategórií. K zábave patrí aj tombola. Za vecné ceny ďakujem našim vďačným sponzorom: Obecný úrad, Drogeria Teta,

Rozličný tovar, Univerzál, N. Antalík, PD Radošina, Agrobon Kolník, firma Krošlák. (GB)

Výstava z plodov zeme, ktorú už po dvanásty raz vytvorili šikovné farničky a farníci vo farskom chráme, prispela k slávnostnej atmosfére hodov a stala sa ich pravidelnou súčasťou. Bolo čo obdivovať. Niektorí návštevníci sa priznali, že chodia po viacerých takýchto výstavách a naša sa im veľmi páči. To nás naozaj teší. (ST)

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

**Dobré ráno, školské múry, biele paláce!
Vraciame sa oddýchnutí znova do práce.**

Školský rok 2016/2017 sa začal 1. septembra, deti do školy nastúpili 5. septembra. Slniečko bolo skúpe, vonku pršalo, a tak sme slávnostne začali na školskej chodbe. Už viac rokov pozorujeme záujem rodičov či už o otvorenie alebo o ukončenie roka. Nebolo tomu inak ani tento rok. Na chodbe okrem rodičov bolo 184 žiakov. Prvákov nastúpilo do školy 31 a po mnohých rokoch sme otvorili dve prvé triedy. Prváci boli slávnostne pasovaní za prvákov, po úvodných slovách ich zobrali za ruky naši deviataci a odvedli do tried. Tam im odovzdali kornútku plnú sladkostí. V triedach ich privítala aj pani starostka a deti potešila cukríkmi. Tak sa začal školský rok veselo

i sladko. Do radov učiteľov pribudli dve nové tváre, v prvom ročníku Mgr. Petra Slišková a v MŠ Silvia Vražbová. Počas letných prázdnin sa v areáli školy udialo viac zmien. Už pred prázdninami sa začali rekonštrukčné práce na telocvični. Nová elektroinštalácia, podlaha, maľovka... Telocvičňa je veľmi pekná a veríme, že cvičenie prinesie radosť všetkým žiakom. Na rad prišli aj okná na školskej jedálni. Výmena okien ju zútulnila a skrášlila. Najväčšou zmenou je prístavba k budove školskej družiny a MŠ. Prístavbou sa zväčšili priestory MŠ, pribudli WC a spálňa pre deti. Budova čaká ešte na zateplenie a novú fasádu. Práce by mali byť ukončené do príchodu zimy.

V tomto školskom roku nás čaká veľa práce. Opäť sa budeme zapájať do mnohých súťaží a olympiád podľa možností, záujmu a šikovnosti našich žiakov. Svoje schopnosti môžu rozvíjať žiaci aj v mnohých krúžkoch. Ešte v septembri sa konalo prvé spoločné stretnutie rodičov, po nich triedne schôdzky. Opäť nás potešila vysoká účasť rodičov. Je dobré, ak sa pravidlá povedia na začiatku, potom je práca ľahšia a výsledky sú lepšie. Volili sme aj novú radu školy, pretože pred-

chádzajúcej uplynulo funkčné obdobie. Dva septembrové týždne patrili bicyklom a cyklistike. Ministerstvo školstva pripravilo pilotný ročník kampane Do školy na bicykli. Program trval dva týždne. Počas týchto týždňov mali možnosť žiaci druhého stupňa jazdiť do školy na bicykli. Od učiteľa telocviku dostali kartičku Petra Sagana a každý deň po príchode do školy na bicykli dostali pečiatku. Po nazbieraní piatich pečiatok majú nárok odmietnuť na vyučovaní jednu zlú známku z ľubovoľného predmetu. O tom, že bicyklovanie je zdravé, rýchle a neznečisťuje životné prostredie, vieme všetci. Milo nás prekvapil záujem mnohých žiakov a postrehli sme menej áut pred školou. Radi privítame podobné aktivity, ktoré slúžia pre dobro všetkých.

V poslednom septembrovom týždni sa konalo projektové stretnutie vo Švédsku, na ktorom sme sa zúčastnili dve vyučujúce a kde sme naplánovali prácu pre druhý rok projektu. V tomto roku sa budeme venovať doprave v prítomnosti. Verím, že všetci, učitelia i žiaci, vynaložia svoje sily a úsilie a o desať mesiacov si povieme, že máme za sebou úspešný rok.

G. Bahelková
Foto: archív školy

Škola v Bzinciach

(bývalá)

5. septembra otvorili tisíce škôl na Slovensku svoje brány pre žiakov túžiacich po vzdelaní. Jednotriedna škola s 1. až 4. ročníkom v Bzinciach zatvorila svoje brány pred štyridsiatimi rokmi, 30. júna 1976. Dvadsaťjeden žiakov odišlo do plnoorganizovanej základnej školy v Radošine. Škola po rokoch otvorila svoje brány pre iné ako vzdelávacie účely a už ich nik nezatvoril,

lebo pre ich značné poškodenie to nie je možné. Budova stojí opustená v divo rastúcej zeleni. Bzincania si vzdelanie vždy vážili. Už v roku 1928 obec vyvíjala úsilie na vybudovanie novej školy. Financie od štátu získala v roku 1935. S výstavbou sa začalo v tom istom roku a v novembri toho istého roku si do jej lavíc zasadlo až šesťdesiatdva žiakov. Za svojej existencie poskytla vzdelanie stovkám žiakov. Pamätníci, ktorí pomáhali pri jej výstavbe, už nežijú. Bývalí žiaci zostarli a pribúda občanov, ktorí nevedia nič o jej zašlej sláve,

lebo škola nebola len centrom vzdelania, ale aj kultúrneho a spoločenského života. Je smutný pohľad na opustenú budovu, ktorá nevhodnými stavebnými úpravami zmenila svoj pôvodný vzhľad. Roky otvorená brána čaká, že ju ktosi opraví a zatvorí. Alebo s otvorenou náručou čaká na toho, kto opraví bývalú školu, upraví jej okolie, aby opäť slúžila občanom obce a skrášľovala jej centrum.

Mgr. Helena Hertelová
bývalá žiačka a posledná učiteľka

DOČÍTALI SME SA

Na stránke nasanitra.sme.sk sme sa dočítali o našich ochotníkoch z Hlaviny. Nitra, v ktorej to celé roky divadlom žije a začínali alebo hrajú v nej dodnes mnohí naši poprední herci, vysoko ocenila radošinský ochotnícky súbor. Akcia Radošinské Vianoce sa blíži, nová hra na túto akciu je nacvičená a je tiež známy program. Každá pochvala „našich“ dobre padne a pozdvihne naše sebavedomie. Hrať divadlo je veľmi obohacujúce aj pre samotných hercov, ako o tom hovorí zakladajúca členka M. Escherová.

„Ochotnícke divadlo je krásny spôsob ro-

biť krajším svoj svet, ale aj svet iných. Robíme ho pre radosť - divákov i tú svoju. Je to nielen zmysluplné trávenie času, možnosť byť dve hodiny niekým iným, príležitosť cestovať a spoznať rôzne dediny, mestá i miesta. Svoj herecký vzor máme v osobe nášho režiséra a hercov nášho otcovského Radošinského naivného divadla. Nesnažíme sa však v žiadnom prípade niekoho kopírovať, hľadáme svoju vlastnú cestu.“

Zdá sa, že to pochopilo mnoho nadšencov, lebo záujem hrať v tomto súbore sa práve tento rok ukázal veľmi veľký. Divadlo rozhodne nemá nedostatok hercov a má tak nádej na dlhý život. „Hoci deti sa

v ich hrách neobjavujú, divadlo ich už vraj celkom pobláznilo. Dorast si vychovávajú v detskom súbore Hlavina Junior. Malým hercom sa v ňom venujú dvaja členovia „dospeláckeho“ divadla - Kristína Jančovičová a Matej Močko“, uvádza sa v spomínanom článku.

Zo správy zo zasadnutia OcZ vyberáme **program Radošinských Vianoc:**

9. a 10. 12. 2016 – Radošinské naivné divadlo – To nemá chybu

11. a 17. 12. 2016 – Divadlo Hlavina – Loď svet

18. 12. 2016 – Divadlo Hlavina Junior – Kniha morí

-st-

NAŠA PÚŤ DO TRNAVY

Hovorí sa, že zážitok je jediná vec na svete, ktorá nám ostane navždy. Takýmto zážitkom pre nás pútnikov pochádzajúcich z farnosti Radošina bola púť do Trnavy.

Program putovania vybral a sprievodcov v navštívených miestach zabezpečil dôstojný pán dekan Ľubomír Havran. Linkovým autobusom sme sa plní očakávania a radosti odviezli do Piešťan. Odtiaľ sme cestovali rýchlikom do Trnavy. Deti boli disciplinované, neboli s nimi po ceste žiadne starosti.

Hneď na začiatku našej púte k Bráne Milosrdenstva sa stala drobná príhoda s dobrým koncom. Pani Belogradovej z Behyniec sa roztrhol remienok na topánke a tá ostala nepoužiteľná. Pomoc prišla okamžite v podobe požičanej topánky od mladej pútničky Danky. Návštevníci parku pod mestskými hradbami mohli vidieť grotesknú situáciu: dve idúce ženy, z ktorých jedna mala len jednu topánku a druhá každú topánku inú. Obidve si vyslúžili všeobecný obdiv.

Do historického centra sme prechádzali vedľa zachovalého opevnenia mesta. Svojho času malo takmer pravidelný obdĺžnikový tvar s rozmermi 800x700 m. Trnava sa už v 13. storočí zaradila medzi najväčšie mestá v strednej Európe. Až v 19. storočí sa mesto začalo rozrastať za hradby.

Prvým cieľom našej púte bol františkánsky kostol sv. Jakuba. Jeho štvorhranná veža je mierne predsunutá pred priečelie. Na okraji štítu sú umiestnené sochy sv. Františka z Assisi a sv. Antona Paduánskeho. V kostole je najviac oltárov v Trnave, dva vo svätyni, jeden v sakristii, desať v lodi kostola a jeden v kaplnke. Severne od kostola je františkánsky kláštor. Bol jedným z najväčších v Uhorsku a miestom rokovaní uhorských a českých kráľov v 14. storočí. Po návšteve krypty kostola sme sa presunuli do budovy Spolku sv. Vojtecha. Dvaja veľmi milí sprievodcovia nám v magickom prostredí rokovacej sály porozprávali o vzniku a pôsobení spolku. Spomenuli jeho významných zakladateľov a čo bolo prekvapenie, aj členov predsedníctva z našej farnosti. Navštívili sme kaplnku Panny Márie, kde je umiestnený klavír, na ktorom skladateľ Mikuláš Schneider-Trnavský skladal svoje liturgické piesne do Jednotného katolíckeho spevníka. Ako čerešnička na torte bola pre všetkých návšteva knižnice SSV. Všetci sme obdivovali množstvo vzácných kníh. Čas bežal, museli sme sa rozlúčiť. S malými darčekom v rukách deti sme si na nádvorí urobili spoločnú fotku, poďakovali za milé prijatie a ponáhľali sa do ďalšieho kostola. Bol ním známy kostol Najsvätejšej Trojice, ktorý sa nachádza severne od Trojičného námestia. Kostol bol postavený v rokoch 1710 – 1729 ako rehoľný kostol s kláštorom trini-

tárov, ktorí vykupovali kresťanov z tureckého zajatia. Od roku 1853 patril jezuitom. Najvýznamnejším umeleckým dielom interiéru je obraz na hlavnom oltári od známeho rakúskeho maliara A. Maulbertscha. Sú na ňom vyobrazení zakladatelia rehole trinitárov Ján z Malty a Felix z Valois. Na južnej strane kostola, na oltári Panny Márie, sú v sklenenom relikviári uložené ostatky dvoch košických mučeníkov, kňazov Štefana Pongráca a Melichara Grodzieckého. Boli umučení počas Betlemoveho povstania, keď odmietli prestúpiť na kalvínsku vieru.

Obednú prestávku a oddych sme mali neďaleko kostola sv. Anny, postaveného pre uršulínky koncom 18. storočia z vena rehoľníčok a darov dobrodincov. Veľkým dobrodincom bola cisárovná Mária Terézia, ktorá kláštor často navštevovala. Za patrónku kostola si uršulínky vybrali sv. Annu, matku Panny Márie.

Oddýchnutí a nasýtení sme sa vybrali do ďalšieho cieľa našej púte, do krásnej Baziliky sv. Mikuláša. Dobrá zmrzlina dodala energiu našim malým pútnikom, a tak veselo vykročovali za pánom dekanom. Základy baziliky boli postavené v 14. storočí. Hlavné priečelie kostola je dvojvežo-

sme sa pomodlili a pokračovali do posledného cieľa našej púte, do katedrály sv. Jána Krstiteľa, ktorý patrí k najkrajším ranobarokovým stavbám v Európe. Na dvojvežovom priečelí je umiestnený latinský nápis, ktorého preklad znie: Svätému Jánovi Krstiteľovi gróf Mikuláš Esterházi, palatín uhorského kráľovstva. Kostol je jednoloďová stavba dlhá 61m a široká 28 m. Skvostom interiéru je celodrevený hlavný oltár dokončený v roku 1640. Veľkolepá architektúra je vysoká 20,3 m a široká 14,8 m. Výzdobu oltára tvoria tri obrazy, 27 sôch v nadživotnej veľkosti a viacero malých. Na najmenšom obraze je návšteva Panny Márie u svätej Alžbety, potom nasleduje obraz narodenia sv. Jána Krstiteľa. Hlavný oltárny obraz je krst Krista v Jordáne. Pod kostolom je krypta, kde sú pochovaní členovia Spoločnosti Ježišovej a rodina palatína Mikuláša Esterháziho. V tomto nádhernom priestore náš pán dekan odsľúžil svätú omšu. Miništrantmi boli naši spolupútnici a na organe hrala naša pani organistka. Katedrála patrila na tieto zázračné desiatky minút len nám, pútnikom z radošinskej farnosti.

Prešli sme ďalšou bránou milosrdenstva a odniesli si zážitok na celý život. Srdečná

Foto: J. Škoda

vé, členené gotickými opornými piliermi. Kostol má dĺžku 60 m, šírku 31 m, výška hlavnej lode je 18 m. V rokoch 1739-1741 dal Imrich Esterházi postaviť osemhrannú barokovú kaplnku, v ktorej je umiestnený milostivý obraz Panny Márie Trnavskej. Pri tragických udalostiach v meste sa na tvári Panny Márie objavil pot a krvavé slzy. Pod týmto zázračným obrazom sme sa spoločne pomodlili ruženec. Bol to krásny, nezabudnuteľný zážitok. Predposledným cieľom putovania bol Arcibiskupský úrad. Budovu, tzv. šľachtický konkvit, dala pre študentov Trnavskej univerzity zo šľachtických rodín vybudovať Mária Terézia v rokoch 1747 - 1754. Navštívili sme kaplnku sv. Jána Evanjelistu, v ktorej sa nachádza krásna stropná freska Apokalypsy od V. Mussingera z roku 1758 a cenné nástenné maľby. V nej

vdaka všetkým, ktorí sa zaslúžili o organizáciu a zdarný priebeh púte.

No a ešte niečo milé na záver. Cestou vlakom do Trnavy mi sedelo na kolenách malé dievčatko. Keď sme zazreli v diaľke atómovú elektrárňu Jaslovské Bohunice, spýtala som sa jej, či vie, čo sa v takej elektrárni vyrába. Odpovedala, že nevie. Povedala som jej, že elektrina a teplo. Na moju otázku, či vie, načo sa používa elektrina, pohotovo odpovedala, že na internet :-)

No a tá pani s jednou topánkou si v meste kúpila nové. Koniec dobrý, všetko dobré.

Ľudmila Oravcová, Behynce

Text bol spracovaný pomocou propagačných materiálov vydaných mestom Trnava.

Všetko sa dá

Pred časom, ako stála fanúšička futbalu, som bola na nedeľnom zápase a už si nepamätám, s kým sme hrali. Sedela som na tribúne v okruhu mojích blízkych a vypočula si rozhovor skupiny mladých žien z hostujúcej obce. Jedna z nich sa nevedela vynadívať na okolie obklopujúce Radošinu. Našu obec prirovnala k Liptovskému Mikulášu, lebo pri pohľade z neho vidí Vysoké Tatry. Všade kopce, lesy, zeleň. Aj ona by mala rada takýto výhľad a pohľad zo svojho domu či okolia obce. A hoci sme vtedy vyhrali, čo sa nestáva často, nebola nahneváná, ale nešetřila slovami chvály. Veľmi ma to potešilo. Ja som rada, že bývam v Radošine. Už samotný názov Radošina je pojem. Máme byť na čo hrdí. Keby tu však nebolo slovo len. Čo sa skrýva za tým slovom. Len keby si ľudia viac vážili prírodu, len keby nerobili toľko odpadu, len keby boli k sebe láskavejší a ohľadupľnejší, len... Poslanci na OcZ sa často bavíme o tom, ako naši občania robia smeti, vyhadzujú odpad, kde sa im zachce. Že máme možnosť takmer všetko triediť, sme písali v našich novinách ikskrát, možnosť dokúpiť si lístky na odpad je tiež. Neustále vznikajú nové, pekné priestranstvá, len aby sa obec každému páčila a mali sme kam ísť napríklad v nedeľu na vychádzku. Napriek tomu niektorí neporiadnici stále vynášajú domový odpad do košov na autobusové zastávky, kôš na kopci smerom k OÚ je vždy po víkende prehodený v záhrade vedľa chodníka a domáca pani musela odpadky upratať, tak sa kôš zrušil. V kontajneroch na sklo, papier, kovy

je úplne odlišný odpad, ako má byť. Autá s príviesnými vozíkmi najčastejšie so stavebným odpadom často uháňajú smerom k Hliníku, Rakovinskému jarku, do kameňolomu... Mierne pomohlo nastavenie fotopascí, odhalili aspoň niektorých nespratníkov. Tí boli vyzvaní na odstránenie odpadu. Radi to urobili, inak im hrozilo zverejnenie na stránkach našich novín, a myslím, že neporiadok viac robiť nebudú. Tiež ma často oslovujú občania na poukázanie smetiska v obci, na nepokosenú trávu, na iné nedostatky. Všetky pripomienky občanov prerokujeme na OcZ, ale všetko naraz nejde. Možno v čase kosenia trávy sa vyskytla dôležitejšia, súrna vec, ale nikdy tráva nenarástla po kolená, aj kontajner na cintoríne je vždy vyvezený. Viem, že nedostatkov je ešte dosť, postupne sa však veci urobia. Vybudovali sa mnohé cesty, skultúrni sa verejné priestranstvá. V pláne sú ďalšie úpravy, budovanie, čistenie. Ak pri tom všetkom pomôžu naši občania aspoň tým, že si urobia poriadok vo svojom okolí, že budú spolupracovať, nebudú si robiť napriek, tak pôjde všetko ľahšie.

G. Bahelková

PRÍRODA

"Príroda je moja láska, príroda je kamarátka, príroda je nežná matka, ktorej treba úctu a lásku vzdať. Príroda ma stále láka, príroda je už raz taká, príroda mi vždy ponúka plnú náruč svojich horských krás....."
(slovenská pieseň)

Z receptov našich čitateľov

Dnešný recept vám ponúka pani, ktorá pracuje v Izraeli a koláč patrí k jej veľmi obľúbeným. Ja som recept získala od susedy a tiež som ho robila. Je zaujímavý a dobrý.

Izraelský koláč

Suroviny: 4 hrnčeky hladkej múky, 3 PL práškového cukru, 1 kocka kvasníc, 250 g margarínu, 200 ml šľahačky na šľahanie, 1 vajce, 2 žltky, štipka soli.

Postup: Suroviny zarobíme klasicky ako bežné kysnuté cesto. Cesto dáme do chladničky na 1 a ½ hodiny zabalené v celofáne. Potom ho rozdelíme na 3 časti a po jednom gúľame na veľmi tenko, skoro ako štrúdlové cesto. Potrieme plnkou, zrolujeme do rolády. Ďalší postup je trochu náročnejší na vysvetlenie, ale ak budete koláč robiť a nie je vám postup jasný, radi vám ho vysvetlíme. Roládu, vrchnú časť, rozrežeme cez polovicu. Od vrchu necháme 3 cm nerozrezané, režeme až ďalej do konca. Narezané časti natiahneme a spleťme ich ako vrkoč.

Plnka: 300 g čokolády (nutela, tvaroh, orechy, ale najchutnejšia je čokoláda) rozpustíme, pridáme maslo podľa potreby 100-150 g a potrieme cesto.

V Izraeli na koláč nalejú aj sirup, ale podľa autorky receptu je to príliš sladké. Sirup: 1 dcl vody, 3 dcl mlieko, 4 ks vanilky.

Opravujeme chybu v minulom recepte, namiesto rumu ide med. Ospravedlňujeme sa.

Spoločenská rubrika JÚL-AUGUST-SEMPTEMBER

Narodili sa

Dávid Streicher
Samuel Daňo
Lukáš Piršel

Manželstvo uzavreli

Miroslava Vašková a Mgr. Ján Kulich
Katarína Helbichová a Michal Milec
Mgr. Dominika Španková a Marcel Kubiš
Bc. Lucia Tomašovičová a Ing. Stanislav Zúdor
Lenka Kováčiková a Marek Lietava
Bc. Barbora Krajčírová a Robert Bornschein
Jana Michlerová a Martin Pastorek

Okrúhle životné jubileá

50

Juraj Gábriš, Ing.
Eva Vojtková
Milota Kumová
Iveta Krajčírová
Ľuboš Kántor
Mária Ivičicová
Ľubica Štofanová
Roman Kršák
Branislav Burzala

60

Emanuel Adamčík
Milan Beňo, Ing.
Stanislav Michler
Stanislav Vadrna
Juraj Antalík, Ing.
Gabriela Antalíková, Ing.

70

Božena Kmentová
Marta Murzyňská
Stanislav Pintér
Júlia Mrázová

75

Erika Grznárová
Antónia Talapková
Ladislav Petreje
Matilda Antalíková
Jozef Vičan

80

Anton Baňák
Anna Gábrišová

Pekného veku sa dožili

Alojzia Titková—81 rokov
Anna Kaffková—81 rokov
Oľília Jánošová—81 rokov
Augustín Rojko—83 rokov
Anna Stredáková—84 rokov
Mária Grmanová—84 rokov
Tibor Slezárik—84 rokov
Cyril Klučka—85 rokov
Irena Bartovičová—85 rokov
Jozef Hrašna—85 rokov

Všetkým želáme veľa zdravia do ďalších rokov!

† OPUSTILI NÁS

Milan Kaffka—83-ročný
Edita Jalšovská—73-ročná
Anna Kudrecová—86-ročná

Spomíname!

SPOMIENKY NAŠICH SPOLUOBČANOV

Pokračujeme v cykle spomienok našich spoluobčanov. Pre starších pripomienka detstva, pre mladších poučné čítanie, z akých udalostí sa tvoril dnešný život. Tentoraz to budú spomienky na hrôzy druhej svetovej vojny, ktorá neobišla ani našu obec.

Moje detstvo sa začalo cez vojnu

Narodila som sa pred kostolom a detstvo, dospelosť aj začínajúcu starobu som prežila za kostolom. Celý môj život sa odvíjal „na hornom konci“. Rodný dom oproti kostolu, dom Madarászových, mal dlhý dvor. Spolu s nami tam bývalo sedem rodín a detí, ktoré ho spoločne užívali, bolo na jednu triedu v materskej škole. Hoci nás bolo toľko, nikdy sme nemali medzi sebou spory. Ak aj nejaká maličkosť bola, vyriešila sa spoločne a hneď. To mi utkvelo v pamäti ako krásny poznatok, dnes si to už ani predstaviť nevieme.

V roku tisícdeväťstoštyridsaťpäť som mala už päť rokov, koniec vojny si teda pamätám. Zážitky to boli traumatizujúce, na aké sa ťažko zabúda a okrem toho sa po jej skončení o nej u nás často a mnoho hovorilo, lebo sme ju priamo prežili. Bývali sme v dome, v ktorom bola pošta. Z jednej strany sa prudko zvažovala cesta k Hlavine a liehovaru, z druhej bol obecný úrad, fara, „chudobinec“ (dnes Domov dôchodcov) a kaštieľ. Takto dobre situovaný dom a telefón boli výhodné aj vo vojne. Samozrejme, nie tak pre nás ako pre vojakov. Prvé k nám začali chodiť partizánske skupiny. Z blízkeho lesa neskoro večer alebo v noci chodili prestrihnúť telefónne káble. Pravidelne chodili tou istou trasou: prvá zastávka liehovar, potom my. Pýtali jedlo, takže mama pre nich často robievala praženicu alebo im dala mäso so zabiľajky a chlieb. Aj na cestu ich nabalila, vypýtali si. Na prestrihnutie telefónneho vedenia sme im museli požičať rebrík. Raz sa pod jedným z nich rebrík zlomil a otec mal namále, zachránili ho „šarfiania“. Veľmi sme sa báli. Po nás mal návštevu pán notár na obecnom úrade, tam asi išlo o peniaze. Neobišli pána de-

kana Balogha na fare a nakoniec navštívili pána Kováča v kaštieli. Za noci sa potom vrátili cez Hliník do lesa.

Neskôr, asi od februára, bol u nás nemec-ký štáb. Zdá sa mi, že asi päť – šesť Nemcov bývalo u nás, ďalší prichádzali ráno s hlásením a na rozkazy. Priviezli sa na terénnych autách alebo motorkách so „sajdkou“. Pred príchodom ruského frontu dostali rozkaz rýchlo baliť muníciu a utekať na Piešťany. Granáty, ktoré mali na kope pod našou šopou (mama ich niekedy musela obchádzať, aby prešla nakrmiť sliepky), nakladali do akéhosi vojen-ského voza. Jeden granát pritom vybuchol a štyroch Nemcov zabil. Otca obvinili, že ho odistil a chceli ho zastreliť. Všetci sme hlasno plakali a otcovi sa podarilo presvedčiť ich, že to bola nehoda pri rýchlom balení. Telá zabitých vojakov zabalili do plachiet a odniesli. Dodnes mám pred očami dvor plný krvi a po celej záhrade kúsky ich pozostatkov, ktoré potom otec odpratával. To bolo asi v sobotu, lebo na druhý deň bola Veľkonočná nedeľa a ľudia, ktorí šli do kostola, prišli k nám pozrieť, čo sa stalo. Po omši zobral pán dekan a strýko Španík niekoľko chlapov z blízkeho okolia, aby im pomohli v záhrade zakopať – skryť monštranciu a iné li-turgické predmety. Môj otec bol medzi nimi (Španík, Madarász, Kučera, Brigan). Prišiel neskoro domov, museli sa schovávať, už bola po dedine strelba.

Bývali u nás aj Rusi, tí boli dosť hluční, veselí. Pálenku si nosili vo vedrách z veľkého liehovaru, otvorili si poštový úrad a tam predvádzali ruské tance a piesne. Za obeť padlo niekoľko sliepok, tým mama musela variť. No to už sa blížil koniec vojny. Radošina bola oslobodená 2. apríla 1945.

Spomienky na detstvo

Detstvo sme mali úplne odlišné od toho dnešného. Kozy a husi bolo treba pásť, či bol všedný deň alebo sviatok. Darmo sme protestovali, že sú hody a kolotoče. Chvíľu sme sa mohli povoziť, ale potom už boli povinnosti. Najradšej som mala spo-

ločné spievanie na pasienkoch a v poli. Poznali sme azda všetky ľudové piesne. Do spevu sme vložili celú dušu, takže nás bolo počuť do ďaleka. Niekedy sme aj na husi zabudli. Viac ráz nám ich hájnik zajaľ, ale keďže ich zavrel do obecného dvora a ten bol hneď vedľa nás, rýchlo sme ich mali naspäť. Hnevu rodičov sme pravdaže neušli. Rada som chodila aj do agačiny s kozami, lebo cigánske deti za dedinou boli moji kamaráti alebo aj spolužiaci. Viacerí chlapi chodili do roboty, niektorí mali akože záduch, nemohli robiť. Ležali pod Blahušovými orechmi. Jedlo si ženy chodili pýtať alebo žobrať od našej mamy, ale nič nám neukradli.

Na hru sme sa schádzali pri fare alebo pri „chudobinci“. Cipka a gramorky som vedela hrať aj ja. Lopta bola veľmi vzácna vec, vedeli sme sa hodiny hrať „drganú“, čiže odražanie hlavou o múr. Každý „drgal“ dovtedy, kým mu lopta nespada. A keďže nás na jednu loptu bolo veľa, ušlo sa nám, až keď na nás prišiel rad. Hračky sme mali od rodiny z Ameriky, čo nám deti závideli. Nebolo ich veľa, ale o to boli vzácnější. Okrem toho sme mali aj z handričiek. V lete sme sa chodili kúpať do Hlaviny. Voda bola studená, chlapci si aj zaplávali, my sme sa len plahočili, až sme mali pery modré. V zime sme hovorili, že je teplá, chodili tam všetky naše mamy z horného konca šaty plakať. Veď aj bola teplá, len potom vonku tie mokré ruky... Omrzali, nepomohli ani rukavice.

Na konci prázdnin, keď sme mali ísť do školy, sme mávali „rozlúčkovú“. Mamy nám napiekli koláče a z čiernej meltovej kávy so sódou sme si urobili „pivo“. Do kostola sme chodili pravidelne. Chodili sme všetci, nikoho ani nenapadlo, že by sa mu nechcelo. Každú nedeľu poobede sme išli na litanie a v advente na roráty. V kostole sa nekúrilo, niekedy sme boli načisto premrznutí, ale neboli sme takí hákliví, že by sme hneď prechladli. V kostole sme sa nemali obzerať ani rozprávať alebo obrázky „vekslovať“. Rodičov sme si vážili. Vykali sme im a odvráť sa nesmeli.

G. Pavlisová

Rozlúčka so sezónou

Pred hodmi vo voľný štvrtok 15. septembra sa rozhodli využiť možno posledné pekné dni veteráni a zorganizovali stretnutie veteránov - motorkárov. Akcia sa uskutočnila na futbalovom ihrisku pod vedením hlavných organizátorov J. Helbicha a M. Basára. Z kotla rozvoniaval guláš, z ktorého ponúkali prítomných. Bol výborný. Hoci akciu veľmi nepropagovali, prilákala dosť záujemcov motorkárov. Ich rozhovory sa niesli v duchu čo zažili počas leta, ako si uchovať motorky počas zimy, čo zorganizovať v budúcom roku. Previezli sa širokým okruhom okresu a rozlúčili sa

s príslubom skorého stretnutia v jarných mesiacoch. Stretnutie veteránov má dlhšiu tradíciu, a tak v organizátoroch skrsla myšlienka vybudovať pódium na miestnom ihrisku. O materiál (podkladový štrk a dlažbu) požiadali obecný úrad a svojpomocne vybudovali javisko, ktoré bude slúžiť nielen im, ale všetkým, ktorí majú záujem robiť pekné akcie. My sa tešíme na ďalšie podujatia, ktoré budú organizovať.

G. Bahelková
Foto: archív

ČO NOVÉ V ŠK RADOŠINA

JESENNÁ ČASŤ SEZÓNY

Milí futbaloví priatelia!

Po letnej prestávke nastal čas futbalovej sezóny. Tak ako minulú sezónu, aj v tomto ročníku máme prihlásené štyri mužstvá. Letná príprava prebiehala v domácom prostredí.

Dospelí

Už klasicky vstup do sezóny nebol dobrý. Hneď na úvod sme vycestovali k favoritovi celej súťaže do Alekšínec, kde naši chlapci prehrali vysoko 8:0 a ďalšie zápasy nám tiež nevyšli. Podľahli sme nováčikom (ŠK Báb, TJ Oponice). Prvé body prišli až v 4. kole doma. Najpoctivejší, najsľušnejší a výborný kolektívny výkon prišiel doma v 6. kole proti TJ Slovan Preseľany, ktorý sme vyhrali hľadko 3:0. Chlapcom držíme palce v ďalších zápasoch.

Dorast

Naši dorastenci vstúpili do sezóny perfektne. Neprehrali doteraz ani jeden zápas. Bohužiaľ, tento rok sa prihlásilo len päť tímov, z toho v dvoch družstvách väčšinou hrali iba s 9-10 hráčmi. Hrať sa bude dvojkoľovo, s každým súperom sa stretneme štyrikrát počas sezóny. Najťažším súperom pre našich chlapcov budú asi len Veľké Ripňany, ktoré sme porazili na ich pôde 4:3 (na našej strane od 56. minúty ČK). Dúfame, že chlapci nestratia v ďalších kolách motiváciu a chuť vyhrávať.

Žiaci

Žiaci začali sezónu vysokým víťazstvom na domácej pôde. V 2. kole sme vycestovali do Chrabrian, s ktorými sme sa stretli prvýkrát. Smolne sme tam prehrali 3:2, keď domáci kopali proti nám tri penality (jednu náš brankár chytil). Ďalší nešťastný zápas sme odohrali doma proti Horným Obdokovciam, keď sme prišli o 3 body vyrovnávajúcim gólom na konci zápasu. V našej skupine je šesť mužstiev, čiže aj v tejto vekovej kategórii sa stretneme s každým súperom štyrikrát.

Príprava

Naši najmenší, bohužiaľ, začali sezónu predohrávkou 11. kola vysokou prehrou na pôde Bojne. V oficiálnom 1. kole chlapci poľahky vyhrali domáci zápas proti Nemčiciam vysoko 15:0. Ostatné zápasy výsledkovo veľmi nevyšli, ale našim najmenším sa snaha a chuť hrať futbal nedá uprieť. V skupine A U-13 je osem mužstiev. Hrať sa bude trojkoľovo, systémom doma-vonku-doma. Zaujímavosťou skupiny je nováčik - dievčenský klub z Topolčian.

Martin Kolka
Foto: ŠK Radošina

ZO
ŠPORTU

DORAST

horný rad zľava: vedúci mužstva Roman Minárik, Martin Jankovič, Marko Siget, Adrián Šíro, Peter Jankovič, Tomáš Žurek, Lukáš Šiška, Kristián Schlosser, Marko Mička, tréner Tomáš Vičan
dolný rad: Jakub Vavrda, Tomáš Pindjak, Martin Košút, Matúš Bohuš, Andrej Jonek, Kamil Minárik

PRÍPRAVKA

horný rad zľava: tréner Peter Čierňava, Samuel Deanko, Tomáš Vyhlídal, Martin Modrovič, Lukáš Krška, tréner Zdenko Kratochvíl
dolný rad: Samuel Franko, Andrej Machovič, Lukas Kratochvíl, Adam Rolinec, Juraj Vanko
ležiaci: Patrik Jánoš, Jozef Rolinec

Radošinské noviny – dvojmesačník zo života občanov Radošiny a Bziniec. Redakčná rada: Mgr. Gabriela Bahelková, Antónia Sigetová. Zodpovedná redaktorka: Antónia Sigetová. Príspevky posielajte na: radosinskenoviny@gmail.com. Vydavateľ: Obecný úrad, 956 05 Radošina, telefón 038/5398144, fax 038/5398105, e-mail: ou@radosina.sk. Uzávierka: 14 dní pred vydaním čísla. Rozširuje Obecný úrad v Radošine. Noviny sú registrované pod číslom: OÚ 1/97.

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu a krátenie príspevkov. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Nepodpísané príspevky sa neuverejňujú. Sadzba a tlač: Prima-print, s.r.o., Odbojárov 294/10, 955 08 Tovarníky, telefón 038/5320897.